

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 352/2026-15

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného MST PARTNERS, s. r. o., Laurinská 3, Bratislava, proti uzneseniam Správneho súdu v Bratislave č. k. 1S/19/2023-71 z 28. mája 2025 a Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Ssk/135/2025 z 29. januára 2026 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 19. mája 2026 domáha vyslovenia porušenia základných práv na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), právnu pomoc podľa čl. 47 ods. 2 ústavy, rovnosť v konaní podľa čl. 47 ods. 3 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením správneho súdu o odmietnutí správnej žaloby a uznesením Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „NSS“) o zamietnutí kasačnej sťažnosti v konaní podľa Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“).

II.

2. Sťažovateľ, príslušník Slovenskej informačnej služby (ďalej len „SIS“), bol služobne hodnotený tak, že je spôsobilý na ďalší výkon zastávanej funkcie, a to podľa § 27 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o službe policajtov“), podľa ktorého v záveroch služobného hodnotenia sa uvedie, že policajt je ... c) *spôsobilý vykonávať zastávanú funkciu*, d) *nespôsobilý vykonávať zastávanú funkciu a spôsobilý vykonávať inú, menej zodpovednú funkciu*, alebo e) *nespôsobilý vykonávať akúkoľvek funkciu v štátnej službe*. Sťažovateľ podal proti hodnoteniu odvolanie, ktoré riaditeľ SIS zamietol.

3. Správny súd ústavnou sťažnosťou namietaným uznesením odmietol správnu žalobu sťažovateľa proti rozhodnutiu riaditeľa SIS podľa § 98 ods. 1 písm. e) SSP s tým, že je podaná neoprávnenou

osobou. Podľa správneho súdu záver služobného hodnotenia sťažovateľa je v jeho prospech, a preto ním nemohol byť ukrátený na svojich právach alebo právom chránených záujmoch tak, ako to predpokladá § 178 ods. 1 SSP, podľa ktorého žalobcom je osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník administratívneho konania bola rozhodnutím orgánu verejnej správy alebo opatrením orgánu verejnej správy ukrátená na svojich právach alebo právom chránených záujmoch. Podľa správneho súdu sa so služobných hodnotením podľa § 27 ods. 4 písm. c) zákona o službe policajtov, ktorým bol sťažovateľ vyhodnotený ako spôsobilý vykonávať zastávanú funkciu, nespája žiadny zásah do práv či právom chránených záujmov sťažovateľa. Odmietol tvrdenie sťažovateľa, podľa ktorého služobné hodnotenie môže zasiahnuť do jeho práv podľa § 48 ods. 1 písm. b) zákona o službe policajtov, keďže toto ustanovenie formuluje všeobecné pravidlo, podľa ktorého má policajt právo na služobný plat a platový postup v štátnej službe.

4. Proti uzneseniu správneho súdu podal sťažovateľ kasačnú sťažnosť, ktorú NSS zamietol ako nedôvodnú. NSS sa stotožnil s odôvodnením uznesenia správneho súdu. Doplnil, že služobné hodnotenie je zhrnutím viacerých faktorov výkonu služby. Zdôraznil, že podľa hodnotenia je sťažovateľ spôsobilý vykonávať zastávanú funkciu, no jeho námietky nesmerujú k výsledku hodnotenia, ale spochybňujú mieru konkrétnosti a podrobnosti hodnotenia. Z toho však nemožno vyvodit' zásah do práv alebo chránených záujmov sťažovateľa. Uzavrel, že sťažovateľom tvrdená neúplnosť alebo nedostatočnosť hodnotiacej časti služobného hodnotenia, ktorého výsledkom je najpriaznivejší zákonom predpokladaný záver, bez identifikácie konkrétneho negatívneho zásahu do právnej sféry žalobcu nezakladá aktívnu procesnú legitimáciu na podanie správnej žaloby. Ako bez významu NSS vyhodnotil námietku sťažovateľa o nesprístupnení utajovanej časti administratívneho spisu advokátovi sťažovateľa, keďže táto okolnosť bola bez významu pre rozhodnutie o jeho správnej žalobe.

III.

5. Podľa sťažovateľa mal správny súd preskúmať služobné hodnotenie, ako aj rozhodnutie riaditeľa o odvolaní proti služobnému hodnoteniu z toho hľadiska, či hodnotiaca časť služobného hodnotenia spĺňala zákonom stanovené kritériá, a to najmä z hľadiska uvedenia pozitívnych informácií o jeho osobe. Mal tak urobiť bez ohľadu na to, že v záveroch hodnotenia sa konštatovala spôsobilosť vykonávať zastávanú funkciu. Sťažovateľ poukazuje na to, že ak by v hodnotení boli uvedené klamlivé alebo neúplné informácie, ale so záverom o spôsobilosti vykonávať funkciu, mohli by byť tieto informácie následne používané proti hodnotenej osobe. V tejto súvislosti sťažovateľ poukazuje na to, že údaje z hodnotiacej časti viedli k následkom pri určení jeho platových náležitostí. Podľa sťažovateľa súdy mali preskúmať aj ním namietané procesné pochybenia, keďže jeho advokátovi neboli sprístupnené všetky dokumenty administratívneho konania, ktoré sa týkali jeho služobného hodnotenia, a preto nemohol podať riadne odôvodnenú žalobu.

IV.

6. O porušení základných práv a slobôd sťažovateľa ústavnou sťažnosťou namietaným uznesením správneho súdu bol na jeho kasačnú sťažnosť príslušný rozhodnúť NSS. Ústavná sťažnosť je tak proti uzneseniu správneho súdu podľa § 132 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov

(ďalej len „zákon o ústavnom súde“) neprípustná, a preto bola v tomto rozsahu podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde odmietnutá.

7. V rozsahu proti uzneseniu NSS je ústavná sťažnosť zjavne neopodstatnená a ako taká bola podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde odmietnutá. Úlohou ústavného súdu nie je zastupovať všeobecné súdy, ktorým prislúcha interpretácia a aplikácia zákonov. Úloha ústavného súdu sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou. Posúdenie veci všeobecným súdom sa môže stať predmetom kritiky zo strany ústavného súdu iba v prípade, ak by závery, ktorými sa všeobecný súd vo svojom rozhodovaní riadil, boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne. O arbitrárnosti pri výklade a aplikácii zákonného predpisu všeobecným súdom by bolo možné uvažovať len v prípade, ak by sa tento natoľko odchýlil od znenia príslušných ustanovení, že by zásadne poprel ich účel a význam (I. ÚS 115/02, I. ÚS 12/05, I. ÚS 382/06). Okrem toho treba poukázať na povahu a špecifiká správneho súdnictva, ktorého úlohou nie je nahradzovať činnosť orgánov verejnej správy, ale len preskúmať zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (IV. ÚS 127/2012).

8. Zjavne mylný nie je záver správnych súdov o tom, že pri služobnom hodnotení sťažovateľa so záverom, že je spôsobilý vykonávať zastávanú funkciu zastávať, sťažovateľ nie je oprávnenou osobou podľa § 98 ods. 1 písm. e) SSP na podanie správnej žaloby proti takémuto hodnoteniu. Je zrejmé, že sťažovateľ bol ohodnotený s pozitívnym výsledkom ako spôsobilý vykonávať zastávanú funkciu. Nemožno sa stotožniť s názorom sťažovateľa, že správny súd bol povinný preskúmať hodnotiacu časť služobného hodnotenia, keďže nebolo preukázané, aké konkrétne práva alebo právom chránené záujmy sťažovateľa mali byť porušené neúplným služobným hodnotením. Je tomu tak preto, že záverom služobného hodnotenia môže byť iba konštatovanie jeho spôsobilosti alebo nespôsobilosti vykonávať zastávanú funkciu, resp. pôsobiť v štátnej službe. Iba záver o nespôsobilosti by bezprostredne a priamo zasahoval do práv sťažovateľa. Tvrdenie sťažovateľa, že služobné hodnotenie malo mať vplyv na udeľovanie odmien a príplatkov, nemožno považovať za relevantné pre absenciu priamej súvislosti medzi obsahom a závermi služobného hodnotenia a výškou odmien a príplatkov sťažovateľa.

9. Preto je vylúčené, že by namietaným uznesením NSS došlo k porušeniu ústavných práv sťažovateľa na súdnu ochranu a spravodlivé súdne konanie. Rovnako nemožno dospieť k záveru o tom, že by boli porušené základné práva sťažovateľa na právnu pomoc a rovnosť v konaní v dôsledku toho, že jeho advokátovi neboli sprístupnené všetky dokumenty administratívneho konania, ktoré sa týkali služobného hodnotenia sťažovateľa. Je tomu tak z dôvodu, že sprístupnenie týchto dokumentov je bez významu pre záver NSS o tom, že služobných hodnotením neboli dotknuté práva a právom chránené záujmy sťažovateľa.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. júna 2026

Robert Šorl
predseda senátu